

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Quæ Meditationes Complectitur circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

57. De decem Virginibus, prudentibus & fatuis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

MEDITATIO LVII.
DE DECEM VIR-
ginibus.

PUNCTVM I.

a Mat. 25.1.

SIMILE erit a regnum Ca-
lorum decem virginibus:
quæ accipientes lampades
suas exierunt obviam Spon-
so & Sponsæ. Quinquè au-
tem ex eis erant fatuæ &
quinque prudentes. Sed
quinque fatuæ, acceptis lampadibus, non sump-
serunt oleum secum, prudentes verò accepe-
runt oleum in vasis suis cum lampadibus.

I.

CONSIDERANDVM primo: in Ecclesia &
iustos & peccatores contineri, qui decem his
virginibus describuntur: & utrique aduen-
tum expectant Christi ad iudicandum, & ce-
lebrandas nuptias cum sua sponsa Ecclesia
Triumphante. Omnes autem præparant se
fide, & communibus Christianorum operi-
bus quoad externa, quæ requirit professio
Christiana: sed cum discrimine tamen; alij
enim sunt prudentes, qui præparant omnia
necessaria ad horam aduentus sponsi; alij sunt
imprudentes, qui etsi præparent aliqua, negli-
gunt tamen multa, valde necessaria.

II.

IMPRUDENTES sunt similes fatuis virgi-
nibus,

nibus, quæ lampades quidem habent, sed, parum in eis olei: nec in aliis vasis illud habent, vt lampades foueant. Habent enim fidem; sed non habent charitatem: lucem habent veritatum; sed deest illis oleum virtutum: Lampades habent quæ externis operibus lucent; sed vacuæ sunt feruentibus interiorum operum affectibus: habent interdum sensibilem deuotionem cum lacrymis, quæ breui tempore durat; sed interna & substantiali deuotione carent, quæ diu perdurat: habent virginitatem & integritatem corporis; sed non habent puritatem & integritatem spiritûs: statum habent perfectionis; sed magnam imperfecti- nem, ob intentiones terrenas & crassas. Denique contenti bono, quod cum hac vita finitur, illud bonum negligunt, quod in futura durabit in æternum: ac propterea, instante morte imperatos se esse deprehendunt in multis, quæ ad sponsum excipiendum erant illis necessaria. Quæ itaque maior stultitia esse potest, quàm a deo parua præparatione aduentû expectare Iudicis a deo seueri, & Sponsi lynceos oculos habentis, qui cum æquè interna penetret atque externa, nihil sibi complacet in externis, quæ vacua sunt interioris virtutis. O Iudex supreme, & animæ meæ sponse dulcissime, libera me per te ipsum à simili stultitia; & ne permittas me contentum esse, si mediam partem faciam eorum, quæ iubes; sed effice vt integrè quidquid iubes expleam.

III.

SAPIENTES sunt sicut prudentes Virgines, quæ præter lampades oleo plenas, etiam in alijs vasis oleum habent, quo lampades alere possunt: habent enim cum fide etiam charitatem; cum lumine veritatum etiam virtutes, opera externa & interna; puritatem corporis & spiritus; ac denique omne bonum habent, quod duret vsque ad vitam æternam. Non contenti sunt fide, quæ cessatura est; nec cum eo quod lucet & placet hominibus, quod cum ipsa morte finitur: sed student habere sapientiam Spiritûs, & pietatem quæ ad omnia valet; & c charitatem quæ nunquam deficit; & d vestem nuptialem, quæ placet Sponso. e O prudentiam & discretionem dignam hominum Christianorum, qui faciunt quod credunt; & ita se præparant, vt possint recipere quod sperant! O Deus animæ meæ, da mihi hanc prudentiam & discretionem, vt ita præparem & ornem lampadem cordis mei lumine veritatum, & oleo heroicarum virtutum; vt omnia necessaria ad tuum aduentum expectandum, & in tuo conspectu sine pudore comparendum, in promptu habeam.

b1. Tim. 4. 8
c1 Cor. 13. 8
d Matt. 22.
12.
e Ephes. 3. 17

PUNCTVM II.

a Matt. 25. 4

MORAM autem a faciente Sponso dormitauerunt omnes, & dormierunt. Media autem nocte clamor factus est: Ecce Sponsus venit, exite obuiam ei (dormitare hic

hic accipitur pro leui somno, qui cito transit, in quo sensu hac voce nunc vtemur.)

CONSIDERANDVM est *primò*: Sponsam omnium hominum iudicio moram facere in veniendo: omnes enim existimant se vitam diuturnam habituros, ideoque longum esse interstitium vsq; ad mortem, & iudiciũ, quod in illa peragitur: ex quo prouenit, vt boni dormitent somno pigrisq; facillè cadèdo in peccata venialia; iniqui verò dormiant somno peccati mortalis, valdè immemores aduentus iudicis. O Iudex supreme, libera me à noxio hoc somno; nec dormitet anima mea: ne eo perueniam, vt omninò dormiam! nec ita laxè viuam, vt in multas leues culpas incidam, ne etiam decidam in maiores, *b Surge anima mea qua dormis & clama ad Christum qui te illuminabit, & resuscitabit, gratiaq; suã copiosã ita viuificabit, vt viuas in æternum.*

I.

b Ephes. 3. 14

DEINDE considerandum, omnes decem virgines dormitasse ac dormiuisse: quia omnes homines incidunt aut in infirmitatem, aut in senectutem, aut in debilitatem, aut in aliquam aliam causam, quæ disponit ad somnum mortis: & tandem omnes eo deueniunt vt somnum hunc vltimum dormiant; ita vt nemo possit euadere. Vocatur autem mors somnus, quia, vt hic nos etiam inuitos & valdè resistentes ac pertinaciter illum repellentes, tandem nos vincit, & quamdiu durat priuat nos vsu sensuum, & rerum omnium quæ nos in hac

II.

VITA

vita delectant; ita mors. Et ut aspiciens imaginem recordor rei, quam illa refert: ita quoties me somnus inuadit, aut eo dormitum, memor esse debeo ipsius mortis, quam quo frequentius & diutius potero ob oculos mihi proponam; ac porro cum primum lectum aspicio, in quo dormiens corpus cooperitur, deberem in memoriam reuocare sepulchrum, in quo corpus mortuum conditur.

III.

TERTIO considerandum media nocte inclamasse illam vocem *Ecce sponsus venit, exite obviam ei*: quia repente, & nobis minimè cogitantibus, vocabimur ad Iudicium: tam ad particulare, quod habetur in fine vitæ vniuscuiusque; quam ad vniuersale, quod fiet in fine seculi. Et quamuis is, qui venit, sit Sponsus animarum iustarum, est tamen etiam Iudex: nam ideo induit ornatum sponsi aduersus bonos; seueritatem vero Iudicis aduersus malos. Venit ut Sponsus ad indulgendum & ditandum quos bene dispositos & præparatos inuenerit, ut Iudex verò ad excludendum & se repellendum, quos inuenerit imparatos. O anima mea, audiatur frequenter in auribus tuis hæc vox tremenda; & contende, ut sis parata; quandoquidem & dies & hora in qua sonabit tibi, est prorsus incerta, & incognita? Quando morbus te tangit; cogita hanc vocem insonare, ut te præpares: siquidem non scis eius morbi exitum: & ut illam maiori cum securitate tunc audias; audi etiam illam, quando ad sacram communionem accedis; cogi-

tans

gitans tibi dici: *Eccē sponsus venit, exi et ob-*
niam, præparatione debita: quandoquidem
ille venit, vt te sibi in misericordia & chari-
tate desponset.

PUNCTVM III.

TVNC surrexerunt a omnes virgines illa: a *Mat. 25. 7.*
& ornauerunt lampades suas. Fatua au-
tem sapientibus dixerunt, date nobis de
oleo vestro: quia lampades nostra extinguan-
tur. Responderunt Prudentes, dicentes. Ne fortè
non sufficiat nobis & vobis; ite potius ad venden-
tes, & emite vobis. Dum autem irent emere, ve-
nit Sponsus: & qua parata erant, intrauerunt
cum eo ad nuptias.

PRIMUM considerandum est, tam bonos I.
quàm malos resurrecturos, & in vniuersali
iudicio comparituros: ante illud tamen, sta-
tim post mortem, aperièntes oculos, (atque si
euigilarent ex somnio, quo dormiebant in hac
vita mortali) inuenient se in proprio & par-
ticulari iudicio constitutos; & vnusquisque
lampadem suam secum habebit sic præpara-
tâ, sicut ipse in hac vita habere studuit, aut sine
oleo, aut cum oleo, modico aut multo, b *opera* b *Apoc. 14.*
enim illorum sequuntur illos, siue bona siue ma- 13.
la, secundum quæ iudicabitur.

DEINDE, certum est, malos & impruden- II.
tes in ea hora deprehensuros, se valde fuisse
deceptos: agnoscent enim ipsa experientiâ
suam stultitiam, cum videbunt lampades

III. Part. Medit.

S f

suas

suas ob olei defectum extinctas: & quantis recurrant ad bonos, ut misericordiam & intercessionem ab illis petant, non erit qui id faciat; singulis circa seipsum valde occupatis. Item quia exspirabit tempus intercedendi pro alijs; immo in modum irridendum dicent: *ite potius ad vendentes*: quasi dicant, tarde omnino de vobis providendo cogitastis: iam enim neminem inuenietis, qui vel det vel vendat vobis; nec vos emere poteritis: quia tempus emendi iam praeteriit.

O anima mea, esto prudens comparando tibi in tempore oleum illud, quod DEVS tibi vendere est paratus; qui & pretium offert, quo illud compares: non quod est idem, atque si gratis illud tibi donaret. Ipse te inuitat gratiam suam, charitate, virtutibus suis, ac donis caelestibus: dabit quoque tibi dispositionem, ut illa possis obtinere, praeueniens te diuinis suis inspirationibus. Audi in tempore, quod ille tibi inspirat; & amplectere quod mandat. Nunc habes intercessores, qui pro te orabunt; quorum exaudientur preces: Virginem sacratissimam, Dominam nostram; Apostolos, Sanctos omnes caeli; & Angelici omnes Chori tui erunt aduocati: recurre nunc ad hanc prudentium spirituum multitudinem, qui omnes tibi fauebunt: quod post mortem tuam nec volent, nec poterunt praestare.

III.

DENIQUE est considerandum, quod
quam

quamprimum sponsus ad iudicium venerit; omnes puræ & prudentes animæ, quæ præparatæ fuerint, ea præparatione, quam in hac vita sibi conquiſuerunt, admittentur ad cœlestes nuptias in comitatu dulcis sui sponsi. O quàm tunc exultabunt, quòd se in tempore præparauerint! ò quanta erit illarum lætitia, videntes se apud eum iam esse, quem tantoperè dilexerunt! O quanta erit illarum iucunditas, & animi solatium, quòd cœlestem suum Sponsum facie ad faciem videant; & beatifico amore complectantur, cum eo ad ipsius mensam cibis vescantur diuinitatis; hauriantque ex illo fluuio deliciarum ipsius! ò quàm splendens erit lampas animæ illustratæ lumine gloriæ! quàm erit ardens igne charitatis! quàm pia lataque cum oleo diuinæ consolationis! quàm segura, quòd non ampliùs recedet à protectione Dei. ò felices labores, qui ad tantam quietem perducunt.

PUNCTVM IV.

INGRESSO Sponſo cum virginibus prudentibus a clausa est ianua. *Novissimè veniunt & reliquæ Virgines dicentes, Domine, Domine, aperi nobis. At ille respondens ait, Amen dico vobis nescio vos.* Mat. 25. 11

PRIMUM considerandum portam cœli

S f z in die

in die Iudicij vniuersalis ita occludendam, vt nunquam ampliùs aperiatur ad aliquem, qui eò semel est ingressus, dimittendum: quia eius gloria erit perpetua, & duratura quamdiu Deus erit Deus, fruendò eius societate absque timore aut formidine eam amittendi.

b Cant. 2. 4.

In hac vita interdum b nos introducit Deus in cellam vinariam, aut in cubiculum interius, & in secretum suum recessum, dum nos visitat & inspirationibus suis consolatur: sed porta semper patet ita, vt ex tempore, cum minime cogitamus, aut dimittamur, aut sponte exeamus: At cum semel in cœlum ingrediemur, mox ita porta claudetur, vt neque Deus quenquam inde dimittat, nec sit vllus, qui exire velit. O felix ingressus, & fortunatus! ô locus securus! ingrediar ego Deus meus in istam cœlestem cellam, in penetrabile istud beatorum, vt cum illis gaudens semper sim tecum.

II.

DEINDE perpendendum, eandem portam esse occlusam illis omnibus, qui eâ horâ parati non sunt; & si semel inde fuerint exclusi, nunquam in æternum est illis aperienda. Et quamuis gementes & clamantes petant à Domino sibi aperiri, non solum non exaudientur; sed potiùs illis dicetur: *nescio vos, nec vitam vestram approbo, nec voces istas noui, nec admittere volo.* c *Discedite à me omnes operarij iniquitatis in ignem æternum.* O anima mea quid facis, cum hæc audis! quomodo non præ terrore contremiscis? itane verò

c Matt. 7. 23

c Luc. 13. 27

est,

est, quod semel exclusa ab ingressu in coelum
 in iudicio particulari, quod fit in ipsa morte;
 æternum sis ab eo exulatura! quod nunquam
 sis ad Deum in gloria sua videndum ingressu-
 ra! quod tuus ipse creator, te sit ignoraturus,
 & tanquam extraneam & inimicam tractatu-
 rus! quod æternum sis in obscuris inferni
 cauernis remansura! O benignissime Deus,
 animarum Sponse, moderare istam tuam iu-
 stam indignationem quam contra me habes;
 agnosce me creaturam tuam, ad imaginem
 & similitudinem tuam factam, & verè man-
 cipium tuum, pretiosissimo tuo sanguine re-
 demptum; fateor Domine, non esse ma-
 gnum quid aut mirum, quod me ignores,
 qui peccatis meis innumeris offuscauerim
 quod tu in me fecisti; & quandoquidem ego
 te non agnoui, nec tua mandata vitâ meâ
 improba approbavi; promeritus sanè sum,
 ne tu me agnoscas, nec ad tuum Paradysum
 approbes; non promereor, vt clamores
 meos exaudias, quibus peto Coeli portas
 mihi aperiri; siquidem ego tuos audire no-
 lui, quibus petebas, portam cordis mei tibi
 aperiri. Sed quandoquidem adhuc est tem-
 pus misericordiæ, en portas cordis mei aper-
 tas, ad te recipiendum; aperi tu mihi portas
 coeli, ad me in eo recipiendum; vbi te videam
 & æternum fruar, Amen.

DENIQUE expendenda est Parabolæ con-
 clusio, quæ eius totius scopus & finis est: *vi-
 gilate itaque, quia nescitis diem neque horam:*

III.

d Marc. 13.
37.

quæ verba memoriæ impressa semper me habere decet. Siquidem vt Sanctus Marcus ait, ipse CHRISTVS dixit: d. quod vobis dico, omnibus dico; *Vigilate.* Quare meipsum illis animare & excitare debeo, dicens: anima mea, vigila in oratione, & pœnitentiâ, & continuâ bonorum operum exercitatione: & si quando ex pigritia dormitaueris, mox euigila diligenter, siquidem nescis num hora præsens, sit futura vltima tuæ vigiliæ, in qua sis vocandus ad nuptias: & si, cum vocaberis, eris imparata; in æternum ab eis excluderis: si autem parata, ad eas admitteris, æternum in illis permanens, vt Sponso tuo IESV in æternum fruaris.

MEDITATIO LVIII.
DE PARABOLIS
Talentorum, & Mi-
narum.

PUNCTVM I.

a Matt. 25.
14.
a Luc. 19. 13

VIDAM homo a peregre proficiscens, vocauit seruos suos, & tradidit illis bona sua, & vni dedit quinque talenta, alij autem duo, alij vero vnum, vnicuique secundum propriam virtutem.

HIC